

Vergaderjaar 1987-1988

20 696

Regels tot het tijdelijk bevriezen van de prijzen van geneesmiddelen (Tijdelijke wet geneesmiddelenprijzen)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I VOORSTEL VAN WET

Artikel 7, eerste lid, luidde als volgt:

1. Een ieder is verplicht aan Onze Ministers of aan de krachtens artikel 6 aangewezen personen de ten behoeve van het toezicht op de naleving van deze wet van hem verlangde inlichtingen volledig en naar waarheid te verstrekken.

Artikel 7, derde lid, luidde als volgt:

3. Een ieder is verplicht aan de krachtens artikel 6 aangewezen personen op hun verzoek inzage te verlenen van boeken en bescheider

II MEMORIE VAN TOELICHTING

Het onderdeel «Voorgestelde regeling» luidde als volgt:

Op dit moment is er geen reële dreiging van inflatie die ingrijpen op grond van het algemeen sociaal-economisch belang vereist. Dat betekent dat de Prijzenwet niet kan worden gehanteerd. Daarom is een specifieke tijdelijke wet de enige mogelijkheid om vat op deze prijzen te krijgen. In het voorstel is een en ander aldus uitgewerkt dat de prijzen voor geneesmiddelen, zoals die door importeurs, groothandelaren en producenten per 1 maart 1987 of een andere nader vast te stellen

peildatum in rekening werden gebracht, nadat de desbetreffende wetsartikelen bij ministeriële regeling in werking zijn gesteld, zullen fungeren als maximaal in rekening te brengen prijzen. Een dergelijke prijsbevoering geldt in het algemeen. Er wordt geen uitzondering gemaakt voor bepaalde (groepen) van geneesmiddelen om verschuivingen in het gebruik van geneesmiddelen, waardoor de prijsbevoering kan worden ontkracht, tegen te gaan. Als vroegste peildatum is in beginsel 1 maart 1987 gekozen omdat vooral sinds die datum prijsstijgingen zijn waargenomen die niet op reële kostenstijgingen konden worden teruggevoerd. Daarbij is ook overwogen dat op die datum de «vrijwillige prijsbevoering» van de industrie afliep.

Aangezien de wet van toepassing zal zijn op nationale en ingevoerde producten moest de vraag naar de verenigbaarheid van de wet met het Gemeenschapsrecht en met name artikel 30 van de EEG-Verdrag beantwoord worden. Een vergelijking met de terzake door het Hof van Justitie gewezen arresten, in het bijzonder met het eerder bedoelde arrest inzake de Prijzenbeschikking registergeneesmiddelen (HvJEG 1983, blz. 3849), alsmede met de onder meer in verband hiermee gegeven mededeling van de

Commissie der Europese Gemeenschappen betreffende de verenigbaarheid met artikel 30 van het EEG-Verdrag van door de Lid-Staten genomen maatregelen op het gebied van prijscontrole en vergoeding voor geneesmiddelen (PbEG 1986, C310) was daarvoor noodzakelijk.

Maatregelen als de onderhavige acht de Commissie, blijkens haar Algemene Opmerkingen, in de eerder beschreven omstandigheden in beginsel verenigbaar met het Gemeenschapsrecht, op voorwaarde dat hun belemmerend effect voor het vrije goederenverkeer niet onevenredig mag zijn aan het legitiem nagestreefde doel. Daarbij is met name van belang dat dergelijke maatregelen geen ongelijke behandeling mogen inhouden ten nadele van uit andere Lid-Staten ingevoerde producten en dat zij niet ten gevolge mogen hebben dat de afzet van geïmporteerde producten niet lonend of moeilijker wordt gemaakt dan die van nationale producten, of dat zij bepaalde invoerstromen onmogelijk of moeilijker dan andere maken. Voorts mag het niet zo zijn dat elke doorberekening in prijzen van ingevoerde producten van een stijging der kosten in de Lid-Staat van productie of van wijziging van de wisselkoersen uitgesloten is.

Het door het in werking stellen van de betrokken wetsartikelen in het leven te roepen prijzenregime zal voor nationale en ingevoerde produkten gelijk zijn en wel op basis van een gelijke uitgangssituatie: de prijzen welke op de peildatum door betrokkenen, rekening houdend met hun kostenstructuur en concurrentiepositie, in alle vrijheid waren vastgesteld. Voorts is, in overeenstemming met de mededeling van de Commissie, voorzien in de verplichting voor de overheid om het maximum-prijsniveau ten minste eenmaal per jaar te bezien en in de mogelijkheid om, indien ontwikkelingen in de kosten of veranderingen in de wisselkoersen daartoe aanleiding geven, de prijzen voor alle geneesmiddelen of voor bepaalde groepen van geneesmiddelen, aan te passen.

De laatste alinea van het onderdeel «Handhaving; rechtsbescherming» luidde als volgt:

Bij de handhaving van de Tijdelijke wet geneesmiddelenprijzen zullen de Economische Controledienst, het openbaar ministerie en de strafrechter betrokkenn zijn. Mede gezien de onzekerheid met betrekking tot het effectueren van de tijdelijke prijsbevrozing kunnen de gevolgen van de ontwerp-regeling voor het met de handhaving belaste apparaat nog niet worden aangegeven.

De tweede alinea van de toelichting op artikel 1 luidde als volgt:

Sera en vaccins vallen buiten de werkingssfeer van de wet. Dit volgt uit de definitie van geneesmiddel in het eerste lid. Ingevolge het tweede lid valt de verkoop van geneesmiddelen door apotheekhoudenden buiten het bereik van deze wet.

De eerste alinea van de toelichting op de artikelen 2 en 13 kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De noot bij de toelichting op de artikelen 3 en 4 kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.

De toelichting op de artikelen 7, 10 en 11 kwam in de tekst, zoals aan de Raad van State voorgelegd, niet voor.